



Foto: Soňa Maléterová

# ŠORM SE DERE NA VÝSLUNÍ



*Soustředěný  
Patrik Šorm  
před startem*



# ŠORM SE DERE NA VÝSLUNÍ, NA HALOVÉM MISTROVSTVÍ SVĚTA V BĚLEHRADĚ SKONČIL PÁTÝ NA 400 METRŮ

**Za cíl měl postup do semifinále. Čtvrtkař Patrik Šorm však udivil ještě lepším výsledkem. Na halovém mistrovství světa v Bělehradu se prodral mezi nejlepší, ve finále závodu na 400 metrů byl pátý!**

Atletovi Dukly Praha vyšel už rozběh, v němž zvítězil. V semifinále pak udržel třetí příčku, která znamenala postup do šestičlenného finále. Ani v něm se neztratil. Do boje o jednu z medailí sice nezasáhl, nicméně 5. místo bral všemi deseti. „Tohle jsem si přál. Je to super výsledek,“ vykládal spokojeně po zaběhnutí času 46,81. Mistrem světa se stal Trinidadčan Jereem Richards.

Šorm přiznal, že první okruh se mu neběžel dobře. „Z druhé dráhy se toho nedá moc vymyslet, ale jsem rád, že jsem porazil alespoň Američana,“ usmíval se osmadvacitiletý čahoun, který sváděl vyrovnaný souboj s Marquezem Washingtonem. „Rozbíhal to

rychle. Tušil jsem, že bude tuhnout a pak přijde moje šance,“ okomentoval předstihnutí soupeře ve finiši.

Jeho oddílovému kolegovi Pavlu Maslákovu se bohužel nevedlo. Trojnásobný světový halový šampion vypadl už v rozběhu.

#### **Pátí i ve štafetě**

Trojice dukláků Patrik Šorm, Vít Müller a Pavel Maslák doplněná Tadeášem Plačkem pomohla k páté příčce také štafetě na 4x400 metrů. Finišman Maslák ji vybojoval, když přesputoval britského soupeře. Časomíra se zastavila na hodnotě 3:07,98. Mistry světa se stali Belgičané.

Češi nebyli zklamáni, i když mysleli minimálně na o jednu vyšší příčku. „Všechno jsem udělal tak, jak jsem měl. Počkal jsem si na závěr a myslím, že jsem splnil, co bylo potřeba,“ vyprávěl Patrik Šorm.

Při předávkách docházelo ke kontaktům, ale Vít Müller situaci zvládl. „Nic mě nerozhodilo. Potřeboval jsem se držet favoritů. To jsem nějak uhájil, jen škoda, že mě za začátku předběhl Brit,“ vykládal závodník, který v létě běhá čtyřstovku s překážkami.

Závěr připadl na nejzkušenějšího dukláka. „Hodně se předbíhalo, celé to bylo takticky náročné. Jsme rádi za páté místo, i když jsme mysleli o trochu výš,“ dodal Maslák.

# ZJISTIL, ŽE ZLEPŠENÍ NENÍ ŽÁDNÁ SCI-FI, TVRDÍ O ŠORMOVI TRENÉR ČTVRTKAŘŮ DALIBOR KUPKA

Z českých atletů byl na halovém mistrovství světa v Bělehradu nejvíc vidět běžec na 400 metrů Patrik Šorm. Na tom, že závodník

Dukly Praha skončil pátý na své hlavní trati a na stejné umístění dosáhl i se štafetou, má velkou zásluhu nenápadný muž v pozadí.

Dalibor Kupka se nikdy netlačil dopředu. Ale stojí za ním výsledky. Stačí vzpomenout na stále solidně závodícího Pavla Masláka, který před pár lety sbíral čtvrtkařské medaile jako houby po dešti. V minulosti patřila do jeho skupiny na Julisce například překážkářka Zuzana Hejnová a ještě dřív famózní vícebojař Roman Šebrle.

**Patrik Šorm není v osmadvaceti letech žádným nováčkem, ale začal se lepšit teprve v posledních letech. Čím to?**

Když ke mně koncem roku 2017 přišel, tak to nějaký čas trvalo, než si zvykl na jiný trénink. Už následující sezonu se ale na všech tratích o něco zlepšil. Jenže zkraje sezony 2019 se zranil, o rok později zase prodělal plicní onemocnění, takže se v plné síle ukázal až loni, kdy se podílel na štafetovém stříbru při halové Evropě v Toruni. Pak startoval na olympiádě a ještě po Tokiu si zaběhl výborný osobní rekord 45,41.

**Zdá se, že není příliš „opotřebovaný“. Existuje u něj prostor na zlepšení, má nějaké rezervy?**

Loni se zlepšil o třídu a myslím, že se bude dál posouvat. Ještě není jasné, jestli zvolíme start



Štafeta si na halovém mistrovství světa doběhla pro 5. místo.





Trenér Dalibor Kupka se svými svěřenci Patrikem Šormem a Pavlem Maslákem

na mistrovství světa v Americe, ale spíš bych upřednostnil mistrovství Evropy.

#### Jaké jsou jeho perspektivy směrem k ME v Mnichově?

Pokud si minimálně udrží výkonnost, jakou předváděl loni a letos v hale, má velkou naději se tam v srpnu probojovat do finále. Na vysoké úrovni se pak může udržet ještě další roky.

#### Jak mu pomáhají jeho fyzické parametry – výška 195 centimetrů a dlouhý krok?

Dobry čtvrtkař musí prokázat rychlost na dvoustovce. A jestli je to vysoký kluk s dlouhým krokem, nebo je menšího vzrůstu třeba jako Maslák, není zase tak podstatné. Pavel zaběhl poloviční trať za 20,50. Proto se dokázal na čtvrtce dostat na 44,70 a v hale na 45,20. Klíčová je rychlost, což Patrik dokazuje v tréninku. Příkladem je jeho desetinné zrychlení na letmé třicítce. Zlepšil se na kratší distanci, a tím pádem i na delší.

#### Jaký je Patrik Šorm atlet, jak se projevuje?

Během minulé sezony u něj došlo ke změně. Jak šel s výkony nahoru, začal si víc věřit. Zjistil, že to jde a že zlepšení není žádná sci-fi.

#### Bylo to znát i na světovém šampionátu v Bělehradu?

Jednoznačně. Klíčové bylo, že tam vyhrál rozběh. Proto mohl v semifinále startovat z dobré dráhy. Díky tomu pak postoupil do finále. Musel si to v hlavě nastavit, aby mu to vyšlo na tři individuální závody. V minulosti něco takového na dráze nepředvedl, ale to se v poslední době změnilo.

#### V bělehradské Stark Aréně nakonec i se štafetou odsprintoval v pěti závodech dva kilometry. Byl připravený na takovou zátěž?

Své závodníky vždycky připravuju na maximum možného. Tréninkem čtyřstovky se zabývám pětadvacet let. Za posledních deset let jsem se svými svěřenci strávil po soustředěních tři roky. Trénink zaměřujeme na to, že když se něco povede, musí to závodník dotáhnout až do konce.

#### Nehrozila mu únava z takové porce?

Po třech individuálních startech a rozběhu ve štafetě běžel svůj finálový úsek za 46,70. Je to tvrdá práce, a když se to vydaří, vypadá to takhle. To samé mohou říci o minulosti, kdy takhle trénovali Maslák, Hejnová i Šebrle. Proto byli schopní zvládnout tolik běhů.

#### Ve skupině máte Patrika a Pavla, kteří jsou naprosto odlišné somatotypy. Platí na ně stejný trénink, nebo se každý připravuje jinak?

Každý trenér má svůj rukopis. Pavlovi poslední dva roky forma uvadá. Způsobovat to může celá řada faktorů. Může být za roky ve špičce – jak se říká – už vypráskaný, ale já věřím, že ne. Už se sice nemůže vrátit na 44,70, ale podle mě na 45,50 pořad má. Proto mu trénink oproti Patrikovi, jemuž seděl, trochu pozměním.

#### Čtyřstovka je díky Maslákovu a nyní i Šormovi silnou českou disciplínou. Čím to podle vás je?

Mohla by být ještě úspěšnější. Třeba v Bělehradu nebyli všichni naši nejlepší čtyřstovkaři. Kdyby byla sestava kompletní, mohli jsme mít medaili. Světová konkurence se totiž tentokrát nesešla v nejsilnějším složení. Je to škoda, protože kvalitní závodníky máme, ale všichni se nechystali na halovou sezonu. Moc nechápu proč.

Text: Milan Novotný

Foto: Soňa Maléterová a Aleš Gráf



## NA DOSAŽENÉ VÝSLEDKY JSEM MOC PYŠNÝ, ŘÍKÁ BÝVALÝ ŠÉF PARAŠUTISTŮ JIŘÍ ŠAFANDA

Chlap na svém místě. Nadhled, odbornost, ohromná pracovitost, skromnost a férovost udělaly z Jiřího Šafandy jednoho z nejúspěšnějších vedoucích trenérů v historii armádního klubu Dukla. Pod jeho vedením prostějovští parašutisté vozili ze světových akcí jednu medaili za druhou.

Není divu, že zpráva o odchodu mnohé zaskočila a překvapila. „Rozhodl jsem se z vlastní vůle. V nejlepším se má přeci přestat, ne?“ usmívá se devětapadesátiletý sympáťák. „Cítil jsem, že oddíl potřebuje nový impuls. Byly to

krásné časy. Na dosažené výsledky jsem moc pyšný;“ pronáší s náležitou hrdostí.

**Armádní oddíl parašutismu jste vedl od roku 2006. Úspěchů bylo zaznamenáno nepočítaně. Který vám osobně nikdy nevymizí z paměti?**

Civilní mistrovství světa je sice hodnoceno vždy jako výraznější úspěch, u mě však pokračuje převažovalo to armádní, protože mělo o jednu disciplínu více, tedy tři. Navíc světové špičky v obou závodech byly totožné. Za

nejcennější jsem vždy považoval medaile z největších armádních sportovních podniků světa, hlavně z armádních světových her (ASH). Ať už z Indie v roce 2007, Brazílie 2011, Jižní Koreje 2015 nebo Číny 2019. Pokud bych měl vyzdvihnout ten největší, pak za něj považuji zlatou medaili v absolutním hodnocení družstev na ASH v jihokorejském Pchohangu v roce 2015. Povedlo se nám to poprvé v historii našeho oddílu.



## Co nějaké historky či adrenalinový zážitek?

Adrenalinu bylo vždy až moc. Rušené mezinárodní lety v noci před odletem, měnění letenek a cest, chybějící padáky v Indonésii (v praxi to znamená jediné: nemáš padák – neskáčeš a jsi diskvalifikovaný), požadavek na zaplacení nadváhy v Jakartě 5500 amerických dolarů na nuceně změněný let z důvodů stávky přepravce nebo když jsem sám převážel přes 200 kilogramů výbavy do Indie. Kluci letěli linkou z Prahy, já s německým Bundeswehrem z Kolína nad Rýnem. Je na co vzpomínat.

## A přímo ze sportovního prostředí?

Asi seskok nadrotmistra Miloše Kříže na armádní MS v Německu v roce 2017. Rozeškakoval se již druhým pokusem o zlatou medaili ve velmi nepříznivých povětrnostních podmínkách (nadlimitní vítr) s mnohonásobným mistrem světa Rusem Maximovem, který měl asi o 10000 seskoků více. Vysazovali se sami. Miloš bohužel velmi špatně, u doskočiště to mezi čekajícími sportovci jen zahučelo. Němci nás plácali po ramenu a hecovali, ať si jdeme nastartovat auto a jedeme pro něj někam hodně daleko. Miloš se šplhal po popruzích padáku a bojoval jako lev. K úžasu všech dopadl na doskočiště jednu vteřinu v limitu pro odečet času pro opakovaný seskok pro opětovný nadlimitní vítr. Ve třetím opakovaném seskoku vzal Rus opět v nadlimitním větru jeden centimetr a věřil, že to Miloš nedá. On ale zapsal nulu a zaslouženě se stal armádním mistrem světa v přesnosti přistání.

## Bylo těžké šéfovat skupině s řadou osobností a mistrů svého řemesla? Jak fungovala spolupráce s těmi nejlepšími?

Není to občas jednoduché. Každý chce především uspět individuálně, má jinou povahu, jiné sebevědomí. Navíc na vás tlačí vlastními požadavky. Z těchto lidí pak musíte sestavit závodní tým. Nominaci jsem vždy pečlivě zvažoval a konzultoval s trenérem i top závodníky v zájmu neoptimálnější sestavy pro světové podniky. Stejně tomu bylo i u plánování sportovního roku. Ne vždy jsme se shodli. Občas ustoupili oni, občas já. Vždy šlo o vyvážený kompromis.

## Měl jste svého oblíbence?

Oblíbence má každý. Někdo je vám více, někdo méně sympatický, protože každý je jedinečný. Pro mě byla vždy rozhodující sportovní výkonnost.

## Jak se parašutismus změnil za posledních 15 let?

Na zázemí, podmínky, finance si nemohu za celou dobu mého působení v Dukle stěžovat. Vždy jsme od vedení dostali vše, co jsme potřebovali. V Prostějově panují velmi dobré vztahy se všemi útvary v posádce a specialisty záchranné a výsadkové služby napříč AČR. Rovněž postupná obměna oddílu probíhá plynule a plánovaně.

Zásadně, bohužel ale k horšímu, se mění podmínky nákupu potřebného materiálu a služeb. Co šlo jednoduše před 15 lety, dnes dusí „falešná korektnost“ výběrových řízení. Stát i sama armáda si vytváří čím dál složitější podmínky něco rychle a efektivně koupit. Panuje utkvělá představa, že každý chce snad něco ze zakázek vyzískat a předat je spřáteleným firmám. „Transparentně“ pak nakupujeme výběrovým řízením přes překupníky mnohdy dražší než přímo s výrobcem. Vše neskutečně trvá. Díky za to, že máme kolem sebe schopné lidi, kteří se snaží dělat maximum, abychom včas dostali, co potřebujeme. Mám na mysli hlavně tajemníka oddílu Lubomíra Havláka nebo pracovníky logistiky a akvizic ASC Dukla.

## Armádní oddíl patří mezi světovou špičku. Jak velké úsilí za obrovskými úspěchy stojí?

Není to tak složité. Musíte najít lidi, kteří chtějí něčeho v tomto sportu dosáhnout, něco mu

šlábu praporu. Po ukončení služebního poměru jsem dostal od 1. ledna 2004 nabídku dělat tajemníka ASO Dukla parašutismu. Sportovním parašutismem jsem se nikdy předtím nezabýval, ale členy Dukly jsem z posádky znal. Od druhé poloviny roku 2006 jsem byl po odchodu vedoucího trenéra do zahraničí pověřen výkonem této funkce a vykonával ji do konce roku 2021. Nyní do konce března pomáhám novému veliteli Liboru Jirouškovi v „aklimatizaci“ v nové funkci po úspěšné kariéře sportovce.

## Odcházíte coby jeden z neúspěšnějších armádních trenérů. Jste pyšný na výsledky, kterých tým pod vaším vedením dosáhl?

Ano, jsem. Bylo to dobrých 17 let. Z nostalgie jsem nedávno spočítal medaile dosažené za dobu mého působení jen z těch nejvrcholnějších sportovních podniků Evropy (ME) a světa (MS a armádní MS). Je jich 92. K tomu je nut-



Prvenství v absolutním hodnocení družstev na ASH v jihokorejském Pchohangu v roce 2015 si cení asi nejvíce.

obětovat. Pak jim vytvoříte odpovídající podmínky, zformujete do vyváženého kolektivu, nedusíte je přehnanou tréninkovou drezurou a dáte jim jasné cíle. Celkem jednoduchý a hlavně fungující recept.

## Čtenáře jistě bude zajímat váš životopis a vztah k této náročné sportovní disciplíně...

Významnou část života jsem strávil v prostějovské posádce jako voják z povolání. Začínal jsem v roce 1985 po absolvování Vysoké vojenské školy pozemního vojska průzkumného směru jako poručík-velitel čety u 22. výsadkového pluku speciálního určení, prošel různými velitelskými funkcemi a končil v roce 2003 jako podplukovník – zástupce velitele 6. skupiny speciálních sil (dnes 601.). Byl jsem rovněž účastníkem mise SFOR na území bývalé Jugoslávie v letech 1999–2000 jako náčelník

no připočítat několik desítek cenných kovů ze závodů Evropského a Světového poháru. Kluci se holt činili a věřím, že dál budou. Vždy jim budu držet palce a sledovat jejich výsledky. Novému vedoucímu trenérovi přeju jen to nejlepší.

## Prý jste se rozhodl skončit z vlastní vůle?

Je to tak. Dospěl jsem k názoru, že v nejlepšímu je třeba přestat. Oddíl potřeboval nový impuls do další práce. V současné evropské situaci to však nebude jednoduché.

## Co máte v plánu do budoucna?

Zatím si dám odpočinek, pak se uvidí. Třeba zůstanu „rentiérem“. Ze všeho nejdříve ale musím popracovat na zanedbávaném domě a zahradě.

Text: Pavel Král (ASC Dukla), foto: CPA a archiv ASC Dukla